

Betragtning, at hele Forbodemoderinstitutionen hviler paa Fødselsstiftelsen, at det er der de allesammen blive underviste. Jeg tror derfor nok, at naar man vil tage Sagen strengt juridisk, skulde Hjælpen hovedsagelig komme fra Staten. Men, som sagt, den nævnte Skrivelse fra Ministeriet — jeg tror, at den var af December 1879 — lod os vide, at vi ingen Hjælp fik. Nu forekommer det mig, at, naar Staten har en Institution, hvori den modtager spæde Børn for at pleie dem og værne om deres Vel, er det ikke i sin Orden, at man udsætter dem for en høit Grad af Sygelighed. Flere dø vel, men selv de, som ikke dø, og som udsættes for disse Under, ere jo i det Mindste udsatte for, at Følgerne af den daarlige Pleie, de have faaet, ville gaa med dem helt gjennem Livet. Det forekommer mig saa — ja, jeg vil nødig bruge stærke Udtryk — men det forekommer mig, at en saadan Situation ikke bør vedligeholdes. Der bør gjøres, hvad man formaar og snarest muligt, for at faae den fjernet. Nu veed jeg fuldt vel, at det vilde være vanskeligt for den høitærede Kultusminister at skaffe Pengene tilveie. Han kan ikke tvinge Kommunalbestyrelsen, og Rigsdagen lader jo ikke til at være meget villig til at gjøre yderligere Tilskud; men det forekommer mig, at under disse Omstændigheder vilde jeg i det Mindste — jeg er selv Medlem af Direktionen — ikke tage i Betænkning, naar den høitærede Minister vilde tillade det, at anvende Stiftelsens Kapital til at faae Stiftelsen ombygget paa en hensigtsmæssig Maade. Stiftelsen kommer jo derved til at arbejde aarlig med en større Underbalance; men det fik være. Jeg har i det Mindste det Haab, at de pinagtige Tilstande, hvorunder vi nu i Dieblisset leve, umuligt kunne blive værre. Der maa komme Lider, hvor Rigsdagen vil anerkjende og føle, at saadanne almennyttige og gavnlige Foretagender bør den ikke negte sin Assistance.

Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg har heller ikke nogen Tvivl om, at Rigsdagen, naar Sagen engang kommer til at ligge for igjen, vil være villig til da ogsaa at yde sit Bidrag dertil. Jeg tror heller ikke, saavidt jeg kan huske Forhandlingerne i Folkethinget, da Sagen sidste Gang var for der, at der fra Folkethinget blev reist nogen principiel Opposition mod Sagen selv, men man mente og sandt — og jeg kan i saa Henseende ikke Andet end være enig med Folkethinget — at da Kjøbenhavns Kommune havde en ganske betydelig Nytte af denne Stiftelse, var det ikke mere end billigt, at den deltog i et noget større Forhold i Dækningen af den aarlige Underbalance, end den hidtil havde gjort. Det var Grunden til, at Sagen dengang faldt, og jeg tvivler paa, at det uden nogen større Billighed fra Kjøbenhavns Kommune, end der hidtil har

viist sig ligeoverfor denne Stiftelse, vil være muligt at faae Sagen til at gaa igjennem Folkethinget, saaledes som det stiller sig for Dieblisset. Smidlerid er der jo et andet Hensyn, som gjør, at jeg ikke har set mig foranlediget til at tage Sagen op igjen, og vistnok heller ikke vil være istand til at tage den op igjen til næste Aar, og det er det, at Spørgsmaalet om Fødsels- og Pleiestiftelsen ikke ret vel kan og bør stilles fra Spørgsmaalet om Frederiks Hospital. Dels med Hensyn til den administrative Ordning af disse to Stiftelser, en Ordning af Direktionen for dem, og dels med Hensyn til Spørgsmaalet om Bortflytning af disse Stiftelser fra den nuværende Plads til en anden, har jeg erhvervet sig. Resolution paa at faae nedsat en Kommission for at tage disse Spørgsmaal under nøie Undersøgelse, og jeg har ikke stor Tvivl om, at hvis det forøvrigt finansielt kan udføres, vil det Fornuftigste være at bortsalge hele Karreen, baade Frederiks Hospital, Fødselsstiftelsen og kirurgisk Akademi, og flytte dem ud paa et andet Sted, hvor der er bedre Plads og bedre Luft, end der er her. Thi selv om man kunde ombygge Fødsels- og Pleiestiftelsen paa det Sted, hvor den nu ligger, saaledes at den foreløbig ialfsald kunde blive tilfredsstillende, er det umuligt efter min Overbevisning med Hensyn til Frederiks Hospital. En Ombygning af Frederiks Hospital, som det nu ligger, kan gjøres, det følger af sig selv, men der bliver ikke noget Godt derudaf. De Penge, der der lægges ned, blive til Syvende og Sidst daarlig anvendte. Man forbedrer Noget, med Hensyn til hvilket man dog efter kortere eller længere Tids Forløb maa sige: de Penge ere spildte. Jeg haaber derfor, at den Kommission, som i saa Henseende er nedsat, vil komme til det Resultat, at det finansielt taget er muligt at flytte disse Stiftelser bort fra deres nuværende Plads til en anden, langt bedre Plads; thi fra Først af ere disse Stiftelser byggede paa usund, opfyldt Grund, de skulde aldrig have ligget der, hvor de nu ligge. Da Sagen staa saaledes for Dieblisset, haaber jeg, at den meget ærede Forespørger vil se, at jeg ikke kan svare anderledes, end jeg gjør. Jeg kan ikke love at tage Sagen op i den nærmeste Fremtid, førend jeg ser, at det ikke skulde være muligt at faae det ordnet Altsammen paa eengang, baade Frederiks Hospital og denne Stiftelse, ved Bortflytning fra deres nuværende Plads.

Mosevorn: Det er mig naturligvis bekendt, at en saadan Kommission som den høitærede Minister nævnte, er nedsat. Efter den Udtalelse, som nu er kommen fra den ærede Minister, vil jeg ret ønske og haabe, at denne Kommission vil arbejde saa hurtigt som muligt. Jeg tror iøvrigt, at det Kommissorium, som blev givet disse Mænd, dog stiller det som en Mulig-